

[Brorsen.]

for —, før Landbruget i det hele taget faar bedre Kaar at virke under, og vi bliver aldrig færdige med Kriselovgivning, det vil jeg gerne gøre opmærksom paa, hvis vi virkelig ikke formaar at hæve Produktpriserne ret betydeligt. Og Kriselovgivningen kan i det hele taget vanskeligt fortsættes; vi kan se, hvilke Vanskeligheder vi er inde i i dette Øjeblik med at skaffe Pengene til Veje, og det bliver jo værre og værre. Derfor tror jeg, at paa dette Tidspunkt maa Opmærksomheden henledes paa, at alle Kræfter maa sættes ind paa, at Priserne paa Landbrugets Varer hæves i Sammenligning med Priserne i dette Øjeblik; Flæskepriserne er tilfredsstillende, men det skyldes jo ikke vor egen Fortjeneste, det er i Virkeligheden kommet udefra, og jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at de engelske Ministre, der særlig havde med disse Spørgsmaal at gøre, udtaler sig paa en Maade, som jeg vilde ønske, vore Ministre vilde efterfølge. Der blev udtalt for kort Tid siden af mere end een af de engelske Ministre, at det, det kom an paa — og her tænkte de paa de Varer bl. a., som ogsaa vi i stor Mængde udfører til England —, var ikke i alle Tilfælde, at man i England kunde købe disse Varer saa billigt som muligt. Jeg vilde, som sagt, ønske, at vor nuværende højtærede Landbrugsminister og vore højtærede Ministre i det hele taget vilde udtale sig paa lignende Maade. Thi Englænderne har naturligvis Ret i, at naar de Varer, de indfører, bl. a. vore Landbrugsvarer, stiger i Pris, bliver vi ogsaa i Stand til at aftage mere af det, de har for meget af i England, af de engelske Frembringelser, og det er naturligvis det, de i særlig Grad har haft for Øje, naar de har fremsat saadanne Udtalelser. Jeg mener altsaa, at der nu maa foretages en Offensiv i Retning af at hæve Priserne, og vi maa handle hurtigt, inden for meget er slaaet i Stykker. Jeg synes, at ikke mindst Regeringen har været alt for sendrægtig, for det er muligt, at det, der kan hjælpe nu, ikke kan hjælpe, naar vi kommer et halvt eller et helt Aar frem i Tiden.

Naar jeg da vender tilbage til specielt den foreliggende Sag om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, vil man naturligvis øjeblikkelig spørge: Ja, hvad kan da bidrage til at bringe disse Kreaturpriser noget i Vejret? Hele dette Spørgsmaal har naturligvis levende interesseret Landbruget gennem lange Tider, og man vil have lagt Mærke til, at man ude i Landbruget har diskuteret det

meget i det sidste Aars Tid eller to. Bl. a. vil jeg gøre opmærksom paa, at Repræsentanter for samtlige Landets Mejerier og Slagterier og Repræsentanter for L. S. for et Stykke Tid siden har holdt et Møde i Odense, hvor der blev valgt et Udvalg, som fik til Opgave at formulere nærmere overfor Regering og Rigsdag, hvorledes man kunde tænke sig Sagen ordnet; Tankerne gaar i særlig Grad ud paa, at vi skal have en meget høj eller relativt høj Slagteafgift, saaledes at man kan være nogenlunde sikker paa, at Priserne i alt Fald bliver meget højere, end de er i Øjeblikket, og der har ogsaa været andre Tanker fremme. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at jeg for mit Vedkommende, naar jeg har syslet med hele dette Spørgsmaal, har ment, at saaledes som Landet ligger, var der maaske ikke andet for, end at man maatte centralisere det hele i en stor Handelsorganisation for hele det samlede Landbrug med autoriserede Salgsmarkeder, med Klassificering, med Mindstepriser, Minimalpriser for de enkelte Kvalitetsvarer, med Destruktionsbestemmelser; men fra adskillige Sider, ogsaa indenfor Landbruget, er man noget betænkelig ved at gaa ind i en saadan Plan, idet man mener, at Administrationsudgifterne vil blive urimelig store, og at der i det hele taget her vil komme en Række af Vanskeligheder, som man vil have meget svært ved at overvinde.

Men hvad skal der saa i det hele taget gøres? Jeg er saa meget Realitetspolitiker, at selv om jeg har et bestemt Syn paa en bestemt Sag, kan jeg ogsaa bøje mig for andre Anskuelser, og jeg mener, at det, det kommer an paa, er, at vi faar noget ud af Sagen, noget, der er betydelig bedre eller i alt Fald bedre end det, vi har i Øjeblikket.

Jeg mener, at naar vi skal foretage — hvad jeg mener der er nødvendigt — en Ændring i den bestaaende Lov, saa kommer vi ikke udenom, hvis det virkelig skal være noget rationelt, at vi paa en eller anden Maade maa gaa til Minimalpriser, faa en Bundpris, og det tror jeg vil kunne lade sig gøre. Lad mig illustrere det ved at sige, at under en bestemt Pris skal man i det hele taget ikke kunne købe noget Kreatur, som skal slagtes og konsumeres her indenfor Landets Grænser. Jeg er altsaa ikke inde paa Klassificering nu, men der bør være en fast Grundpris, thi det er meningsløst — og det forstaar man ogsaa udmærket godt i vore Byer —, at Landmændene skal aflevere deres gode Kreaturer til 5, 7, 9 Ø. pr. Pund. Jeg har netop for en Times Tid